

Forlorið og hjálparleyst

Hvør valdi at fara frá sum landsstýrismaður fyri at taka við fólkingssessinum?

Nú skal hann fellast, P. M. Dam. Tað er herrópið hjá andsøðuflokknum og tí minna partinum av gamla sjálvstýri.

Sakligan politikk ella óhildin orð í samgonguskjalinum hava teir ikki at heingja seg í. Løgmaður hevur meiri enn hildið orð yvir fyri teirra parti av hesum arbeiðsskjali.

Men tað ger teim minni.

Tá ið teir vilja leypa á, so leypa teir á, um teir sjálvir ikki vita sær sakliga grund fyri álopinum, so fylgja teir »paroluni« hjá fólka-flokknum.

Og fólkaflokkurin gevur teimum »stikkorðið«:

»Vit gera lögmannin til svikjara av lögmannssar hábarsleika.«

Jú, hatta var skot, ið dugdi.

Fólkaflokkurin rópar, teir rópa tað sama, upplisaman: »Løgmaður vannvirðir lögmannsinn!« Bara vera ágrýtin, so fara øll at rópa tað. So fara øll at trúgva tí, og so fellur hann, missir allar atkvøðurnar, vóna teir.

Har lá hann!

Og har lá javnaðarflokkurin skerdur við honum!«

At Hákun Djurhuus, fyrrverandi lögmaður vannvirdi okkara stjórnarsessar, landsstýrið, tá ið hann

vrakaði landsstýrisessin fyri at sleppa niður á danating, tað dettur ikki nokrum fólkaflokksmanni ella hesum mótmelandi gamla sjálvstýrismonnum í huga.

Nei, tað var í lagi, tí hann var partamaður!

Er ikki »indignasjonine, mótmæli tykkara, harra« H«, heldur enn ikki »forlorið«!

Og harra Hákun Djurhuus, fyrrverandi lögmaður. Hevur »Hans Højhede« ikki ein beiskan ráka í muninum aftan á at hava spelt ta »velduga« hábarsliga rolluna sum verjari av lögmannssessins hábarsleika og givið tí knevili Dam banahogg fyri hansara svik móti landsstýrisinstitusjónini við at stilla seg sum fólkingssessval-evni — kenst ikki ein, enn tá ógvuliga beiskan ráka í muninum, yvir allan kroppin og sálina við, tá ið ein sjálvur hevur útint verkið, sum verri, manga ferðir verri er, við at blaka stjórnarsessin frá sær fyri at stiga inn á danating?

Kenst ikki — álvaratos — ein ógvuliga beiskur ráki í muninum. Og var tað ikki ómetiliga ilt at svelgja hann, heldur enn at fáa hann spýttan út og viðgingið sína »forlorinheite«?

Ti sjálvandi er tað »forlorið« erpni at briksla fyrrverandi lögmanni H. D., at hann legði landsstýrisessin frá sær og lat betri mann koma í staðin fyri seg.

Sjálvandi ger flokkurin onga ógerð, tá ið sessir skulu setast og menn veljast einans at fylgja teirri reglu, sum miðar móti at fáa flestar fram at velja ímillum, sum ein metir at vera dugiligar til sessinar, ið flokkurin ígjøgnum demokratisk val hevur fingið litið í hendur at finna menn til.

Og hevur so flokkurin vunnið í hólmgonguni við hinar flokkarnar, er skylda hansara at seta menninar soleiðis, sum hann heldur teir gagna landi og fólki best.

Henda rætt og hesa skyldu kennir Føroya javnaðarflokkur seg at eiga yvir kandidátum sínum.

Og teir, sum eru valevni hjá flokknum, eru flokksins og fólksins tænarar og skylda at taka við tí sessi, sum flokksins stjórn gevur teimum.

Tað hevur tí einki við vanvirðing at gera ella niðurmeting av lögmanstinstitusjónini, at flokkurin ikki ger mun á monnum og stovnum og setur lögmannin við somu skyldu, sum hinir limirnir, at tæna flokknum sum best har, ið tað stendur á.

Tað er ikki lögmaðurin, sum hevur biðið um at verða stillaður sum valevni til hetta fólkingssessvalið, men tað er ein sameindur flokksleiðslufundur, sum avgjörði hansara uppstilling.

Valið skal vísa »H« gamla sjálvstýrismonnum og »H« fólkaflokkssins, at royndirnar við hesum tykkara stingum undir beltið móti lögmanninum eittans vilja gera skaran um javnaðarflokkinn enn og tættari enn á nokrum sinni.

Hákun Djurhuus

HANDAR GAMLA SJÁLVSTÝR- INUM KNIVIN AT SVEVJA NÓ- VERANDI LANDSTÝRISAM- GONGUNA

Og tað ómetiliga »djarva« hendir at Hákun Djurhuus torir at taka sjálvstýri í sin munn, hann sum í 4 ár sat við reinum meirluta aftan fyri seg.

Og hvat hendi so í hesi 4 árin? Framdi hann sjálvstýris megnarverk?

Nei!

Tað ljóðar ótrúligt, at hann sum leiðari av einum meirluta aftan fyri sjálvstýrislandsstýri framdi ikki tað minsta sindrið av sjálvstýri.

Ja, tað ljóðar ótrúligt. Men hvørt menniskja í Føroyum veit, at tað er satt.

Og kortini er harra Hákun so framligur, at hann ikki bara ikki skammast við at kalla seg og sínar fyri sjálvstýrismenn, men hann dyrgir við sjálvstýrisfyrirgrykkan eftir at fáa gamla sjálvstýrið at allta samgonguna við javnaðarmenn, ið eftir einum slakum ári framdi meiri av sjálvstýrisryskjum enn hann hevur verið við til at framset heila sitt liv.

Knud Vang grætur yvir,

at P. M. Dam situr í stýrinum í íleggargrunnum — hvør var og er neri at sita har enn Dam, og hvør grunnur hevur tikið størri tók fyri føroyska útbýgging?

Hann grætur yvir,

at P. M. Dam situr í sóknarstýrinum á Tvøroyri — er tað nakað at gráta yvir, at Dam hevur so stórt álit á Tvøroyri.

Knud Wang er illur yvir,

at P. M. Dam viðhvert motir í skúlastjórnini fyri Danbjørg —

men man tað hava verið til skaða?

Onkur kann halda tað, tí Dam kanska hevur kravt eitt minsta mark av prógvi fyri at kunna stíga á landsins týðningarmesta skúla-

sess.

Men tey álitisstov, sum P. M. Dam hevur, eru ikki komin umvegis, men beinvegis og eru góð- tikin av rætta »forum«, lótingsins figgjarnevnd.

Hetta er rangvørg tala

Vit fara nú á val týsdagin 23. dagen 23. januar. Vit fara at velja okkum umboð til at tala Føroya sak.

Og sjálvandi velja vit tí teir, sum tala okkara søk, og sum leggja alla meg í at virka fyri áhugamállum okkara. Javnaðarmenn hava altið víst á, at fólka tingsumboðið er virðismikið í samvinnu okkara við Danmark.

So leingi vit eru í ríkisfelagskapinum er tað órt annað enn at velja okkara umboð av fólkinum, á ting, har ríkisins avgerðir Føroyum viðvíkjandi skulu takast.

Tað var óðamannaverk, at frásagt sær hetta umboð, at stongd sær høvi til at tala søk okkara í áhugamállum okkara. Men tað eru teir, sum vilja kvetta hetta bandið.

Fyri at hevja og vaksa um møguleikarnar her á landi fyri betri lönarkorum, betri socialum viðurskiftum, størri og betri virkisræsur og útbýgging av virkjum á landi sum sjógv, hevur javnaðarflokkurin mett tað av stórum týðningi at vit hava umboð á Fólkingi.

Flokkurin hevur eisini prógvað, at hetta hevur verið fyrimum

ur, at hetta hevur givið úrslit.

Veljarin er visur í, at JAVNAÐARMAÐURIN situr ikki hendur í favn á Fólkingi. Hann hevur tikið ábyrgdina, sum fylgir við samarbeiðnum við ríkið, men hann hevur ikki sitið sum eitt null, hann hevur klárt og týðuliga víst á, at tað er ríkisins skylda at vera við í útbýggingini av landi okkara.

Okkara lönarviðurskifti, socialu viðurskifti og onnur eru samanteggjaði við tey, sum fólkingið viðgerð.

Eisini teir sonevndu »sjálvstýrismenn« tá teir sótu í Tinga nesi, brúktu henda tjansin, at bota um lönirnar eftir somu reglum, sum Fólkingið. Tá var tað teimum til fyrimumar.

Men í dag rópa teir sum harðast um at velja menn á fólka tingsið, sum vilja kvetta øll bond við henda stov, sum hevur so stóran týðning, og ávirkan á samfelag okkara.

Hetta er rangvørg tala við lit. Svarið er eittans — KROSS FYRI JAVNAÐARFLOKKIN.

Prent:

Prentsmiðjan á Heysgreyst

Útgevri:

Føroya Javnaðarflokkur

Blashtjóri: Villi Sørensen (ábyrgd)

Stjórnin Krag og Føroyar

Tey seinastu árinu hava javnaðarmenn í Danmark sýnt Føroyum serstakan áhuga. Uppbýggingin sum framd er tey seinastu 10 árinu er risastór.

Eg havi spurt harra J. O. Krag um stóðu hansara til Føroya, um so verður, at hann stovnar stjórn aftur, tá fólka tingsvalið er av. Harra Krag svaraði mær: Stóða okkara javnaðarmanna verður óbroytt. Vit vilja veita Føroyum ta hjálp, ið neyðug er eins og fyrr, og eisini teir trupulleikar sum Føroyingar hava fingið av developeingini, skulu vit taka til kanningar, um so verður, at eg

stjórn stjórn aftan á valið, endar harra Krag.

Harra Kaj Bundvad, socialministari, svaraði uppá sama spurningin, at tey socialu mál okkara skulu útbýggjast eftir ætlanini, ið lögð er, og um Føroyingar sjálvir vilja, kunna teir í komandi tíð eisini fáa lut í teim stóru socialu reformum, sum javnaðarmenn vera at fremja, um teir aftan á valið fáa valdið í fólkinginum.

Eg spurdi ein dagin í fólka tingsinum frá Bodil Koch, hví føroysk skald ikki høvdu sama rættin til skaldaløn frá stánum, sum donsk skald hava. Hon

svaraði mær, og legði dentin á, at føroysk listarfólk — eisini teir Føroyingar, ið bert skriva á føroyskum máli — hava javnbjóðis rætt við danir at fáa heiðursløn frá danska statinum.

Hetta verður sagt av tí javnaðarmannastjórn, ið var feld aftaná devalveringina, har tað av andstöðuni varð kastað javnaðarmonnum fyri, at teir høvdu sýnt ov litið sparsemi. Hvar og hvussu hinir ætla at spara, veit eg einki um, men stóða javnaðarmanna viðvíkjandi Føroyum er greið: Vit skulu enn, sum fyrr hava tann stuðul, sum okkum er neyðugur.

Er tað so nakað at siga til, at føroyskir javnaðarmenn vilja styðja brøður teirra í Danmark? — SLÍKIR MENN ERU VERDIR AT VERA SAMAN VIÐ.

Johan Nielsen.